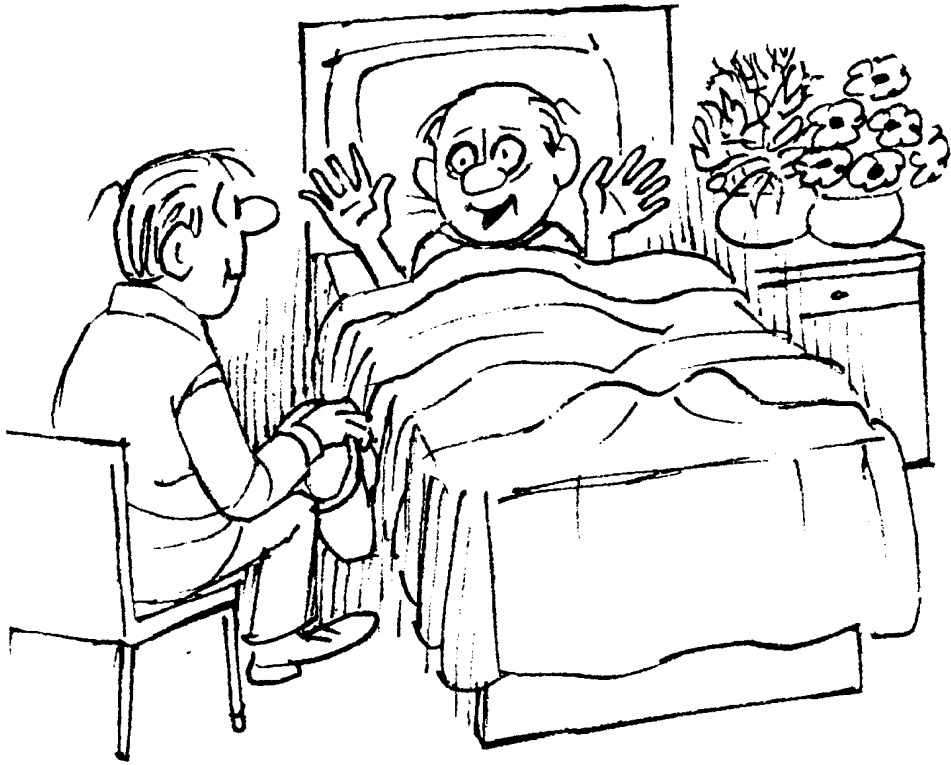

طنز در پزشکی

دکتر فریدون سیامک‌نژاد

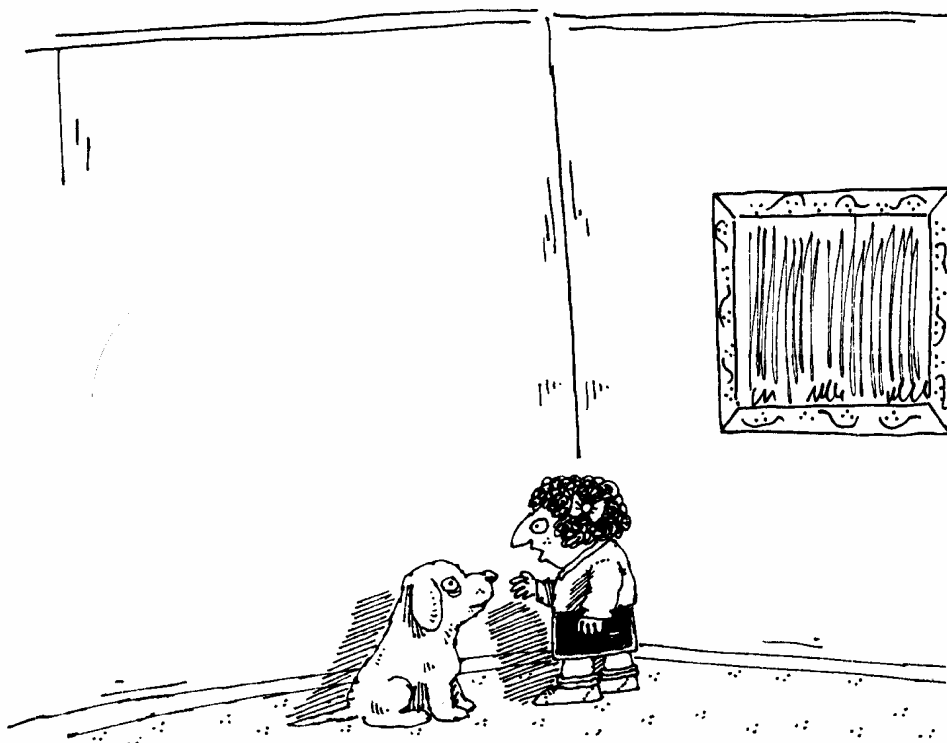
مقدمه:

در شماره قبل گفتیم که زبان طنز زبانی دو بعدی است. از یکسو خنده بر لبان مخاطب می‌نشانند و از سوی دیگر مسائل و مشکلات سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و ... را بازگو می‌کند. بنابراین طنز اگر لبخند (حتی زهرخندی از سردرد) به همراه نداشته باشد، طنز نیست. لذا این بعد طنز اگر از دیگر ابعاد آن بیشتر نیست، کمتر هم نباید باشد. بدین ترتیب خوانندگان گرامی رازی این نکته را در رابطه با مطالبی که برایمان ارسال می‌دارند حتماً مد نظر داشته باشند که هدف این صفحه فراموش نشود.

عیادت کننده: امروز مالتان پطور است؟

بیمار: مالک فوب بود. ولی از وقتی داروهایم را از ناصر فسررو تهیه کرده‌اند، «مالی به مالی» شده‌ام!

زن: هنوز کوپن ما اعلام نشده، ولی همسایه دست راستی مان

کوهشت و مرغشان کوپنی نیست!

پزشک اولی: مگر «مهره مار» دارید که اینقدر مطب‌تان شلوغ است؟

پزشک دومی: فعلاً «آنتن ماهواره» دارم که از صد تا «مهره مار» کار سازتر است!

زن به شوهر: نترس. بیا پائین. اکسیژن و رطوبت وطنی نیست، شربت «به لیموی» فانگی است!

ظاهراً بعضی از همکاران وقتی مریض ندارند، برای آنکه موصله‌شان سر نرود،

به «فهودرمانی» می‌پردازند!

«در حاشیه طلب پزشکان از بیمه‌های خدمات درمانی»

عاقبت نسیه فروشی!